

HECE

MART 2015

DOSYA: Lirizm

Rasim Özdenören / Cahit Koytak / Erdal Çakır /
Nurettin Durman / Âtîf Bedir / Ümit Güçlü / Emre
Öztürk / Yunus Emre Altuntaş / Salim Nacar /
Mustafa Uçurum / Şükran Kara / Melike Kılıç /
Çağatay Telli / Umut Durmuşoğlu / Ömer Onaylı
/ Necati Mert / Ali Ayçil / Yasemin Ortwein / Halil
İbrahim Gürel / Fahrettin Arslan / Tank Deniz /
Mikâil Söylemez / Orhan Sarıkaya / Ali Galip Yener
/ Berfin Sena Yıldız / Hayriye Ünal / Hilmi Yavuz /
Hasan Bülent Kahraman / Mehmet Aydın / Vefa
Taşdelen / Mehmet Sümer / Münire Kevser Baş
/ Evren Kuçlu / Hasan Bozdaş / İbrahim Demirci
/ Doğan Hızlan / Mehmet Aycı / Zelkif Yıldırım /
Bülent Ata / Ayşe Çil / Kâmil Yeşil / Hasan Özlen /
Şinasi Güneş / Okan Sarı / Muhsin Mete / Bülent
Güler / Asım Gültekin / Yusuf Turan Günaydın / Ali
Sali / Erman Akçay / Funda Kızılar / Selçuk Orhan

219

Bize her gün festival!

Avrupa ve dünya sinemasının, festivallerden ödülleri almış, seçkin örnekleri **Moviemax Festival HD**'de.

moviemax FESTIVAL **HD**

Digiturk
Hayallerine dokun

digiturk.com.tr

(0212) 473 73 73

[f](#) / [t](#) / [i](#) / [v](#) digiturk

CÜMLE YAYINLARI

ÖZENLE HAZIRLANMIŞ ALTI YENİ ESER

Reşit Galip Cad. Hatır Sk. 23/2 GOP-ANKARA Tel: (0312) 437 08 85 Fax: (0312) 437 08 87

e-posta: bilgi@cumleyayinlari.com www.cumleyayinlari.com

HARF POLİSİYE SERİSİ KİTAPÇILARDA

Reşit Galip Cad. Hatır Sk. 23/2 GOP-ANKARA Tel: (0312) 437 08 85 Fax: (0312) 437 08 87
e-posta: bilgi@harfegitim.com.tr www.harfegitim.com.tr

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:19 SAYI:219 MART 2015

ISSN 1301-210X

HECE

MART 2015

219

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 19 SAYI: 219
Mart 2015
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Atf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenışehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2015 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 110 TL.
Kurumlar İçin: 295 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 28.02.2015

ÖNYAZI	
Rasim Özdenören/ <i>Seküler Kültür Ortamında İslami Duyarlık</i>	/ 6
Cahit Koytak / <i>Kule Dikme Sanatı</i>	/ 8
Erdal Çakır / <i>Mezopotamya</i>	/ 9
Nurettin Durman / <i>Mahşeri Beklerken</i>	/ 10
Âtîf Bedir / <i>En Yetim Dizesi Halep Olan Şiir</i>	/ 11
Ümit Güçlü / <i>Esrarengiz Bitkiler</i>	/ 13
Emre Öztürk / <i>Meseleyi Basite İndirmek</i>	/ 15
Yunus Emre Altuntaş / <i>Judas</i>	/ 17
Salim Nacar / <i>Sırt Sirta Bilanço</i>	/ 18
Mustafa Uçurum / <i>Alacaklı</i>	/ 19
Şükran Kara / <i>Ellerim Akşam Değil</i>	/ 20
Melike Kılıç / <i>Sakin Gel</i>	/ 21
Çağatay Telli / <i>Ağaranlara</i>	/ 22
Umut Durmuşoğlu / <i>Misk</i>	/ 23
Ömer Onaylı / <i>Hasar Tespit Raporu</i>	/ 25
Necati Mert / <i>Başkan Gelince</i>	/ 26
Ali Ayçıl / <i>Kum Bilinç</i>	/ 28
Yasemin Ortwein / <i>Edebiyat Duyarlılığı</i>	/ 30
Halil İbrahim Gürel / <i>İki Yol Üç Yazar: Hindistan Üzerine Metinler-I</i>	/ 33
Fahrettin Arslan / <i>Küçük Prens mi, Küçük Şehzâde mi?</i>	/ 35
Tarık Deniz / <i>Osmanlı Leonardosu Matrakçı Nasûh'un Resimli Dünyası İstanbul</i>	/ 40
Mikâil Söylemez / <i>Postmodern Şiirde İmge: Algı Gerçekçiliğinden Üst İmgeye Doğru</i>	/ 44
Orhan Sarıkaya / <i>Şiirin Cam Kenarı Sürgünü</i>	/ 49
Ali Galip Yener / <i>Şairin Gelecek Tasavvuru, Ütopya ve Şiir</i>	/ 53
AYIN SÖYLEŞİSİ	
Berfin Sena Yıldız / <i>Selçuk Orhan'la Aranmayan Özellikler Üstüne</i>	/ 58
DOSYA: LİRİZM	
Hayriye Ünal / <i>Sunuş</i>	/ 63
Hilmi Yavuz / <i>Lirik Şiir</i>	/ 66
Hasan Bülent Kahraman / <i>Lirizm: Muhalefet, Direniş ve Başkaldırının Alanı</i>	/ 70
Mehmet Aydın / <i>Önce Lirik Sonra da Lirik Vardı!</i>	/ 77
Vefa Taşdelen / <i>Bir Varoluş Türküüsü, Lirizm</i>	/ 79
Hayriye Ünal / <i>Funda Kızılar Emer ile Melek İmgesi Üzerine Söyleşi</i>	/ 83
Mehmet Sümer / <i>Modern Çağda Lirik Şiir</i>	/ 89
Münire Kevser Baş / <i>Lirik Şiirin "Tuzu Kuru" mu? Şiirdeki Bireyselliğin, Toplumsallığı ve Evrenselliği Üzerine</i>	/ 97
Evren Kuçlu / <i>Lirizm Nöbetleri</i>	/ 104
Hasan Bozdaş / <i>Modern Mistik Dokunuşun Hasta Şairi: Sohrab Sepehri (1928-1980)</i>	/ 107
<i>Lirik Şiir Aslında Ne Değildir?</i>	/ 111
OKURYAZARIN NOTLARI	
İbrahim Demirci / <i>Hece Nece, Hece Nice?</i>	/ 112
YAZARIN OYUNCAKLARI	
Doğan Hızlan / <i>Benim Oyuncaklarım</i>	/ 114
PORTRE	
Mehmet Ayıcı / <i>Afrika Mavisinin En Yakıştığı...</i>	/ 119
BENİM FİLMLERİM	
Zelkif Yıldırım / <i>Jean-Luc Godard-Le Mépris (Nefret)</i>	/ 121
HECE POSTASI	
Bülent Ata	/ 123
ÇEŞİTKENAR	
Rasim Özdenören /126 • Hayriye Ünal /127 • İbrahim Demirci /128 • Ayşe Çil /128	
Kâmil Yeşil /128 • Hasan Özlen /130 • Hayriye Ünal /131 • Şinasi Güneş /132	
Salim Nacar /133 • Okan Sarı /134 • Muhsin Mete /135 • Bülent Güler /136	
BEYAZ HABERLER	
Asım Gültekin	/ 137
YENİ KİTAPLAR	
Yusuf Turan Günaydın / <i>Türkiye Edebiyat Dergileri Atlası</i>	/ 140
<i>İyilerin Dalgalı Denizlerden Çıkardığı İnciler/Hazîni</i>	/ 141
Hasan Özlen / <i>Hata Günlüğü</i>	/ 143
Ali Salih / <i>Öncesi Mavi</i>	/ 144

SEKÜLER KÜLTÜR ORTAMINDA İSLAMÎ DUYARLIK

Her edebiyat kendi kültürel ortamının bir hasılası olarak neşvünema bulur. Burada uygarlık kelimesi yerine özellikle kültür kelimesini kullanmayı tercih ediyorum. Edebiyatı da kültürün fonksiyonlarından biri kabul ediyorum.

Kültür uygarlığa dönüşebilir. Ama uygarlık da kendi kültürünü yaratabilir. Ancak bu ikincisinden, yani uygarlıktan kültüre ulaşmak badireli bir yol olarak görünüyor.

Bu dilin edebiyatı yeniden yoğrulacaksa, bu, verili koşulların ürünü olarak ortaya çıkacaktır. Salt gerçekçi ürünler açısından değil, fantastik, ütöpik vb. ürünler açısından da bu yargımızın geçerli olduğunu düşünüyorum. Koşulların gerektirdiği isterlere göre yeni bir edebiyat oluşur, kendi keyfimizin isterlerine göre değil...

Öyleyse kültürden ne anladığımızı açıklamalıyız. Kültür, verili koşullar ortamında, insan tekinin ya da toplumun gereksinimlerini karşılayacak her türden nesnel ve zihinsel ürünlerin tümüdür. Başka bir söyleyişle, onun bilincinin gerektirdiği eşya ve entelektüel verimlerin tümü...

Bu cümleden, varacağımız sonuç anlaşılmalıdır sanırım. Biz, içinde yaşadığımız verili kültürün ürünü olarak dışlaşacak ürünler ortaya koyabiliriz ancak. Onun dışına çıkmak eşyanın tabiatına aykırı düşer. Eğer bir Müslüman olarak bir edebiyat ürünü ortaya koyacaksak o da verili kültürün bir tezahürü olarak vücut bulur. Öyleyse bir Müslüman olarak kendi kimliğimizin ırasını yansıtacak ürünü meydana getirmemizin önü kapalı mı duruyor? Eğer kapalıysa, bu mâniayı nasıl aşabiliriz?

Madem ürün o kültürün tezahürü oluyor, öyleyse Müslümanca bir hayat tarzı sürmeyen bir kültür içinde meydana getirilecek ürünler de Müslümanca

bir kültürün ürünü olmamaya hükümlü kalır. Bu doğru... Ancak bu durum yazarın Müslümanca duyarlılığını sergilemesine engel oluşturmaz.

Kötü bir dünyada iyi bir Müslüman olmanın koşullarını biz kendimiz hâsıl edebiliyorsak, kötü bir dünyada Müslümanca duyarlılığı terennüm eden ürünler meydana getirmek de bizim elimizde olmalıdır.

Divan edebiyatımızın hitap ettiği hedef kitle Müslümanca hayat tarzını sürdüren kimselerdi. Günümüz Türkiye'sinde Müslümanca hayat tarzını reddetmiş olan bir düzenin içinde dünyaya geldik. Gene de kimliğini Müslüman olarak belirleyen insanların yaşadığı bir ülkede ikamet ediliyorsa, o kimliğin gerektirdiği duyarlılığı yansıtacak unsurların bu insanın bilincinde ve bilinçaltında yaşamaya devam ettiğini kabul edebiliriz.

Cumhuriyet dönemi ürünlerinde namazı, orucu, kurban bayramını, ramazan bayramını konusunda içselleştirmiş bir tek ürüne rastlamak mümkün mü? Ben görmedim. Bunların adı geçebilir. Fakat bu olguları romanın bünyesine sindirmiş, kahramanları bu gerçeklikleri içselleştirmiş bir tek öykü, bir tek roman ya da şiir gösterilebilir mi? Buna rağmen Müslümanca bir hayat tarzını hayata geçirmek isteyen bir yazar, eğer Müslümanca duyarlılığını yitirmemişse, o duyarlılığı ürününe yansıtabilir. Kişisel olarak bizim yapmaya çaba gösterdiğimiz husus da bu istikamette yer alıyor. Necip Fazıl, vaktiyle *Esselâm* kitabının önsözünde bu kitabın günümüzde İslamî duyarlılığı yansıtan ilk kitap olduğunu söylüyordu. O zaman da bu iddiaya itiraz etmiş ve hayır, demiştik. Eğer söz konusu olan İslamî duyarlık ise, onun "Çile" adını taşıyan şiiri de İslamî bir duyarlılığı yansıtıyordu. Ki o şiirin ilk adı Senfonya olmasına rağmen... Keza Alaeddin Özdenören'in, Akif İnan'ın, Erdem Bayazıt'ın, Cahit Koytak'ın, Cevdet Karal'ın, Nuri Pakdil'in, Sezai Karakoç'un vb. şiirlerini de aynı kategori içinde değerlendirmemiz imkân dâhilindedir.

Yeni bir edebiyatın inşasında İslamî duyarlık yeni imkânları denemeye müsait görünüyor. Konu, üzerinde düşünmeye davetkâr nitelikte.

Rasim Özdenören

Cahit Koytak

KULE DİKME SANATI

*Ustamız, dostumuz,
Sevgili Süreyya Berfê'ye*

Ah, biz şairler, divaneler,
Yaratma sanatının çırakları ve *kalfâ*'ları,
Yaza yaza ve düşünce düşünce
Nasıl yüksek kuleler dikeyiyoruz, 251
Süslü kuleler kendimize
İççe ve üstüste, içimizde!

Sonra konuşa dertleşe,
Bazen dövüşe dövüşe
Nasıl tırmanıyor tırmanıyoruz
O içrek kulelere, sarhoş kulelere,
Unutturmak için ölümü
Yolda birbirimize.

Ama ne kadar yüksek kuleler
Dikersek dikelim dokunmak için göğşe,
Bizden hızlı çıkıyor *biri*
Ve taa başından beri
Hep oradaymışçasına,
Tepede, sahanlıkta bekliyor bizi,

Göstermek için bize,
Küçüğümüze, büyüğümüze,
Biz tırmandıkça yukarılara,
Kulelerimizin hep nasıl,
Ah nasıl gömülüp gittiğini
Yıkılan düşlerimizle birlikte,
Kendi balçığımızı, kendi diplerimize.

Erdal akır

MEZOPOTAMYA 19

Uykularım hafiftir, ağır rüyalar taşıyamaz
 Ama sen sürekli konuşursun, harf atlamazsın, ben bilmem
 Fiyonk mazeretlere alışkınsındır, istihareye yatarsın, ben görmem
 Suretim serinkanlıdır, uzun nutuklardan çıkmış dil yorgunluğu
 Sürekli parantezler açan bir hayatın içinden konuşursun
 Bana suskun, bana çapraz kavisler çizerek geçersin mahallemden

Mezopotamya,
 Beni hangi sürgün kelimenle bir tutuyorsun
 İbrahim, bir ateşten daha fazlasıydı, daha genişti sınırlarından
 Nemrutlar yanlış kral, yanlış akit, yalnız çokluk
 Elbette bir sözün açtığı gedikten girilmez bir şehre
 Uykusundan fethedilir şehir ya da çocuk seslerinden
 Sen uykularını düşlerine serip, yanlış vakitlerde mi uyanıyorsun
 Ki ben, külleriyle oynayan meczup bir yangın, yanmış uğultu
 Zamanaşımına uğramış bir evrak oluyorum anılarının saltanatında
 Kıyılarında dolaşan bir ağıt yürek, bir düşkün derviş
 Gibi mi görünüyorum tespîhinin imamesinden

Mezopotamya,
 Sana biraz tuhaf geleceğimi biliyorum
 Biraz kader ekleneceğini hüzünlerime
 Ne derler bilmiyorum şairliğimi çıkarırsam senden
 Tuzsuz ekmek tadı biraz
 Vatansız belde
 Hükümsüz toynak izi hatıralarında
 Ve biliyorum dönecek
 Kahramanlar destanlarına
 Ölüm çıktığı cana
 Ama bilmiyorum ne derler
 Bir gün ölürsem sensiz.

Nurettin Durman

MAHŞERİ BEKLERKEN

Hafızamı bağışla beni bana kuşandır ne olur
Yağmaya verilmiş memleketimin kıymetini
Göster bana emanet edilmiş şiirim ufkunu
Kendim olayım ne olur riyakâra çıkmasın adım.

El alaydım bade içeydim erenler gibi rüyada
Bir derde deva olaydım elemeleri cefaları
Bunca yara bere içinde bunca ah ile nasıl
Çıkarabilirim acaba kendi ışığıyla dışarı
Vay benim gölgelik yüzüm karanlık tarafım
Beyaz gülüşlerim olsun dağılsın etrafa ne olur.

Bir gör bak bu telaş bu kargaşa bu korku
Nereye götürecekseni Kafdağı var mı sahi
Yoksa bir çıldırma seansı bulacaksın kendine
Bu insanı bezdiren ufki yorgunlukla birlikte
Güneşin olmasa gündüze hasreti büsbütün
Solduracaksın kendini beklemeden yağmuru.

Bir işmar edeydim değişeydi bakışınız ne olurdu
Gideydi kininiz garazınız kalbinizin çeperinden
Derya deniz bayır beniz açılardı eğniniz
Ne olurdu musibetleri yok olaydı dünyanın.

Âtîf Bedir

EN YETİM DİZESİ HALEP OLAN ŞİİR

Çaresiz bir kış uğultusu vurur pencereme
 yaz der bir ses, yaz ki kayıtlara geçsin
 sarsıntıyla akar içime asi ırmaklar
 dışarıda çatlamış toprak
 içeride yıkılmış bir dağ durur
 haberler alırım, kırılır dallarım
 sözüm öksüz, kelimelerim yetim
 öyle susarım, öyle susarım ki
 ağzımı dayarım kurumuş çeşmelere

Şehirlerin kalbine değmez merhamet
 kurumuş sel yataklarından
 ovalardan, ıssız vadilerden süzülerek
 çağın fitratına bir şiir üfler geçer
 her yan sarılmış
 tüm kuşlar vurulmuş
 tüm yollar tutulmuşken
 gurbet türküleri gibi geçer
 içimizi kanatarak göç katarları

Bir ince avaz
 bir kırık yazdan kalır
 yaşlı bir zeytin ağacı bahçemde
 hem yersiz, hem yurtsuz
 anlatır durur esenlik günlerini
 sönmüş yangın yerine döner
 göçük altında coğrafyamız

HECE

Şam-ı Şerif'ten gelir acımız
gelir de sınar kardeşliğimizi
en yetim dizesi Halep olur şiirlerin
gül alınıp gül satılan çarşılarda
dağılır Fusûsu'l-Hikem sayfaları
bir aşk üfler geçer sokaklara
en yoksul öfkeyi biriktirir içinde
unutulan merhameti hatırlar
ağlar durur eski hatıralara

Gerek yok uçağına tankına
biz keseriz birbirimizi
patlatır kendini bir intihar
şehrin orta yerinde
düşer pazar yerlerine acil sirenler

Oysa Kitap yazdı, Elçi söyledi
bir insanı öldürme! insanlığı öldürme!
bu kesin ilkedir
biz ise kırarız birbirimizi
gerek yok topuna tüfeğine
bir ayrılık düşür aramıza yeter

Hesap günü geldiğinde
sorulduğunda bunlar
ey insanlar nedir birbirinize ettiğiniz?
sıkı tutamadık, dağıldı saflarımız
yıkıldı içimizde güneşin iskelesi*
koptu aramızdaki gönül bağımız
olmasa da yüzümüz, affet bizi!

* Cahit Yeşilyurt'tan ödünç alarak.

Ümit Güçlü

ESRARENGİZ BİTKİLER

oyuncakları bile incitmeyen bakışların
yaz mevsimini başlatır

kapıda kontrapedal bisikletlerimiz boynumda kalın bir milyar halat
ağustosunu çekiyorum, cam kırıklarını, kum taneleri
bakmalarını bana çeksem saçdiplerim paratoner
yazın terliklerin, bronz ten, tek çift göz
işe yaramaz bir yığın hurda oluşuma
kırpilerin yerin ve göğün en şaşırtıcı mıknaatısları

mayısı yitiyorum hızla, iyice ısınmamış güneşi
ahlamakıslatan yağmurlar, kalın ince kazakların
bordo bilekliğın, sıkıca gelen saçbandı saçında toz yiyen tokalar
boynunun yanaklarıma çarpması artı 3 puan
güneş re minör doğuyor senle el ele sol majör
yan yana gelmemiş notalar birbirine yaklaşıyor

diş etlerinin görülmesi bir buselik ince bir nikriz
göz farların rembrandt açısı üzerime aydınlık
ilerde iki göz bize doğru, konsolun üzerinden
dört soru soruyor dördüne de cevap veriyorum hava nem
kapıda iki kişi yorgun, biri diğerine meyl
yanağında renk değıştiren çiçek tozları asimetrik

üç ay verildi üçünü de alıyoruz

zor sorularını köprücük kemiğime basarak sordun
iyice gerili bir ok olup yatay kemiklerimi kırarak; *bitsin artık*
ana sütümden kestın
yüz kızartıcı bir suçum işlenmeye hazır kapının önünde
kapının önünde güneş iyice ısındı bulutlar çekildi hava kurudu

HECE

üç ay, bin yıl olarak başladı yumuşak etlerimi zedeledin
bataklıklara girip çıktık Tifo enjekte ettin Viral Hepatit, Kolera
virüslerle savaştık a be ce, hiv virüsleri senden ayrı olma hastalığıyla
en ağır kanamalarım bitkiler getirmişsin esrarengiz; pulbiber, kekik, pazı
hepsini çiğneyip tükürük yaptın, ecza

birlikteyken cemre düşürdük yan yana olma hastalığı geçirdik
yaz, beni çamura buladı seni bulaşıcı hastalıklara; femme fatale
inanılmaz bir yüzün vardı getirip yaklaştırdın, inanılmaz

güneş siyah ışıklarını yaydı santigrat +38
çenelerimize iğneler ve şırıngalar takıldı kötü kanlar enjekte edildi
konsolun önünde derini üç kere soydum üç kere değiştin
ceplerinde ufak yırtıcı hayvanlar, onlarla savaşırsın
zor sorularını sordun
yanaklarımız eriyor, hastalıklar başladı
aynanın önünde her şey dağınık, cam, vazo, şifonyer
birkaç yıl öncesine ait bütün detaylar:
ufak bir tatil kasabası.
hiçbir şeyi bana anlatmamışsın.
bana bağladığın bütün ipler çözüldü.

çok uzak yerlere gitmelisin
bitkiler getirmeli kavanoz kavanoz
kanayan neyim varsa gizledim
anlatamayacağım neyim varsa giz
albümlerimde başkalarının fotoğrafları

yolda bambaşka otlar toplamalısın
inanılmaz iksirler kaynat kimseye görünmeden
gizli saklı formüller
hangisinden kaç avuç kaç tutam bulmalısın
sabah akşam. gece gündüz. yaz kış
öğle vakti, ikindi, kristal karların altında

şimdi küçük otları bile tanıyamaz haldeyim
güneşi. toprağı. suyu
bir yaprağı seçemiyorum

-kapı kapanmış.

Emre Öztürk

MESELEYİ BASİTE İNDİRGEMEK

I.

türkçe bir trenin birinci mevkii
hangisidir diye sorulsaydı,
siz hemen bir şiirin ilk mısrasıdır derdiniz biliyorum,
biliyorum ilk mısra Allah'tan,
biliyorum hem şu mezkûr şiirin sonu da
son derece mühimdir
bu böylece bir son ve buradan itibaren de bir şiirdir
olabilir,

II.

bu elbet
habercisidir başlamadan biten bir müsabakanın,
şu tartışıp durulan dergilerde
bu da elbet post modern bir şiirdir,
biraz klişe, biraz beton, biraz gri ve biraz monoton
ve elbette ki
maksadını aşan şeylerdir
kapkara bir şarkıdır
bilinir